

Creatie tussen Kunst en Economie
Cartamundi & Peter De Cupere
Miko Koffie & Kim De Ruyscher
Master Meubel & Victor Ramirez
Philips Lighting & Nico Dockx
Van Roey ICT Group & Eric Joris

Een project van Arteconomy in het kader van
Turnhout Cultuurstad van Vlaanderen 2012

Creatie tussen Kunst en Economie

Cartamundi & Peter De Cupere
Miko Koffie & Kim De Ruyscher
Master Meubel & Victor Ramirez
Philips Lighting & Nico Dockx
Van Roey ICT Group & Eric Joris

Een project van Arteconomy in het kader van
Turnhout Cultuurstad van Vlaanderen 2012

Beste lezer,

Innovatie is de combinatie van creativiteit (ik heb een goed idee), en ondernemerschap (ik doe er iets mee). We moeten zorgen voor een inspirerend klimaat, zodat zoveel mogelijk mensen met goede ideeën kunnen bijdragen aan innovatie. We moeten mensen

stimuleren om anders te durven denken. Creativiteit is noodzakelijk om doorbraken van wereldformaat te realiseren. We staan vandaag immers voor grote maatschappelijke uitdagingen zoals de opwarming van de aarde en de ouder wordende bevolking.

Creativiteit is meer dan kunst alleen. Al kan kunst een ideaal uitgangspunt voor creatieve innovatie betekenen. Een tijdje geleden hoorde ik het verhaal van de Belgische kunstenaar Frederik de Wilde, die voor een kunstwerk op zoek ging naar het zwartste zwart, het donkerste materiaal ooit. In samenwerking met de

Rice University in Texas bouwde hij het nieuwe zwart in zijn kunstwerk op atomair niveau op. Het is 144 keer zwarter dan gewoon zwart. De Wilde noemt het 'de nieuwe referentie voor zwart'. Wat begon als een creatief idee, leeft vandaag verder. Want, de NASA onderzoekt het gebruik van dit zwart als bekleding voor telescopen om fout invallend licht nog beter te neutraliseren. Een innovatief idee ontsproten aan het brein van een Belgische kunstenaar, dat verder zijn weg baant.

Als bedrijf moet je innoveren, wil je de concurrentie achter je laten. Kunstenaars kunnen een belangrijke bijdrage leveren bij dat streven naar innovatie. Daarom moedig ik de samenwerking tussen kunstenaars en de bedrijfswereld sterk aan. De wisselwerking tussen creativiteit en ondernemerschap kan ons nog heel wat opleveren.

Ingrid Lieten, Vlaams Minister van Innovatie

De kunstenaar als gids naar innovatie ...

Het is niet eenvoudig om het begrip innovatie in één definitie te vangen, maar het mag duidelijk zijn dat het de afgelopen jaren in vele vormen opgedoken is: technologische innovatie, sociale innovatie, open innovatie... Het gebrek aan een eenduidige begripsbepaling wordt ruimschoots goedgemaakt door een eensgezind standpunt: beleid, onderwijs, werkgevers en werknemers houden een pleidooi voor meer innovatie en creativiteit. Zij zijn onze springplank – sterker nog – onze reddingsboei, naar duurzame groei.

Goed te weten dat alle neuzen in dezelfde richting staan. Maar hoe pakken we dit concreet aan? Hoe kunnen wij, jij en ik, bijdragen aan de ontwikkeling van het potentieel aan creativiteit en vernieuwingsdrang in onze regio?

De ervaring leert me dat creativiteit en innovatie hun oorsprong vinden in een bepaalde mentaliteit, van durven veranderen, van buiten de lijnen kleuren, voorbij het hokjesdenken. Makkelijker gezegd dan gedaan, want diezelfde ervaring leert me ook dat veel mensen en organisaties hier nog steeds van terugschrikken...

Dit in tegenstelling tot kunstenaars en artiesten, die zich kenmerken door een open geest, scheppingsdrang, flexibiliteit en vrijheid.

Ik ben er dan ook van overtuigd dat de manier van denken/werken van kunstenaars en artiesten gebruikt kan worden als katalysator van verandering. De tijd dat de link tussen kunst en economie zich vertaalde in een sponsoringdeal is voorbij. Laat de kunstenaar een gids zijn in verandering, zet hem/haar aan de slag in organisaties om werknemers te helpen bij het vinden van creatieve oplossingen. Breng chaos en orde samen en let the magic happen!

Annelies Claes, Projectmanager SPK vzw

Wat kunstenaars en ondernemers verbindt, is hun verbeeldingskracht en ondernemingszin.

Want wie zich de toekomst kan voorstellen, is al halverwege op weg.

Naar aanleiding van Turnhout Cultuurstad van Vlaanderen 2012 ontstond het idee voor een omvangrijk project dat de creativiteit en open innovatie in de regio zou moeten stimuleren.

De initiatiefnemers voor dit project zochten contact met Arteconomy, de vzw die sinds 2002 haar expertise inzet voor het stimuleren, ontwikkelen en begeleiden van projecten die de kruisbestuiving tussen kunst en economie onderzoeken aan de hand van praktijkprojecten.

Vijf toonaangevende, internationale bedrijven in het Turnhoutse en een selectie van gerenommeerde kunstenaars zouden de mogelijk-

heid krijgen voor een periode van een jaar om samen 'iets' te ontwikkelen: een kunstwerk, een nieuw product, een idee of een innovatieve werkmethode...

De jarenlange ervaring leerde Arteconomy dat iedere samenwerking een nieuw avontuur betekent. Het doel is steeds om mensen samen te brengen die elkaar zonder het kader van een dergelijk experiment nooit zouden hebben leren kennen. Kunstenaars en ondernemers de kans te bieden om te ervaren wat de meerwaarde van het samenwerken kan zijn, dat is de grote drijfveer achter deze organisatie.

Een proces wordt in gang gezet

Als eerste werden vijf bedrijven gezocht die niet alleen geïnteresseerd waren in de uitwisseling met een kunstenaar, maar die ook bereid waren tijd en energie in deze samenwerking te stoppen. Dit is immers een eerste vereiste als je tot een interessant en vruchtbaar proces wil komen. Maar er zijn ook andere vereisten: flexibiliteit, respect voor de artistieke eigenheid / de bedrijfscultuur en openheid voor het ontdekken van je eigen grenzen... Het lijkt wellicht een vreemde luxe in economisch moeilijke tijden als de onze, maar de 'winst' die ieder van de betrokkenen voor zichzelf in dit proces boekte, bewijst het tegendeel.

Nadat Philips Lighting, Cartamundi, Miko Koffie, Master Meubel en Van Roey ITC Group voor dit engagement tekenden, lag de weg open voor het zoeken naar de juiste 'match'. Een open call resulteerde in een selectie uit meer dan 100 dossiers van kunstenaars die bereid waren zich in een onbekende bedrijfscultuur te begeven en deze vanuit hun artistieke praktijk met een omvattend project uit te dagen.

Arteconomy nam haar rol als begeleider van deze samenwerking op. Er volgde een zorgvuldig proces van *matchmaking*, waarbij de expertise van Arteconomy als intermediair van cruciaal belang was voor het scheppen van een vertrouwensbasis tussen de kunstenaars en de bedrijven, die stevig genoeg was om het project door alle fases heen te kunnen dragen.

Het ontwikkelen van trajecten tussen kunstenaars en bedrijven is immers niet vanzelfsprekend. Aanvankelijk enthousiasme kan onverwacht plaatsmaken voor misverstanden, of projecten dreigen stil te vallen omdat er zich (noodgedwongen) andere

prioriteiten aandienen. Steeds opnieuw zorgde Arteconomy dan voor de nodige zuurstof om de dialoog scherp te houden.

Belangrijk was echter ook potentiële wrijving niet bij voorbaat te vermijden, want het is juist de som van alle ervaringen die het proces boeiend maakt en levend houdt. Wrijving geeft immers (creatieve) energie vrij, en wie deze energie goed weet aan te wenden, heeft bij voorbaat al gewonnen.

De ruikende iPad Cartamundi & Peter De Cupere

De 'geurkunstenaar' Peter De Cupere en de internationale producent van speelkaarten Cartamundi vonden elkaar in hun gedeelde fascinatie voor het spel én hun passie voor nieuwe media.

Cartamundi liet duidelijk verstaan dat de ideeën alle kanten op mochten gaan. Er was onmiddellijk sprake van een groot wederzijds respect voor elkaars kennis en kunde. Dit vertrouwen zou de samenwerking doorheen het hele proces kenmerken en bleek enorm vruchtbaar.

In de eerste vergadering presenteerde de kunstenaar een mindmap met de verschillende mogelijkheden, die door de medewerkers van Cartamundi aangevuld werden. De motivatie om samen te werken aan een geurspel was groot. Op dat moment ging het nog om een heel breed idee, maar de kunstenaar en het bedrijf zaten wel op dezelfde golflengte.

Het ontwikkelingsproces dat volgde, was voor iedereen verrijkend en bevruchtend, omdat de verschillende perspectieven die samenkwamen elkaar op briljante wijze aanvulden. Er werden allerlei

spellen uitgeprobeerd, besproken en bestudeerd. Cartamundi drukt niet alleen kaarten, maar heeft zich ook heeft gespecialiseerd in het realiseren van online games waarbij traditionele kaarten gebruikt worden om, via bv. Beeldherkenning, een interactief spel te kunnen spelen met een speler elders in de wereld. Het bedrijf was vooral nieuwsgierig naar een spel in deze richting, omdat zij zich hier meer op willen gaan toelagen. Er werd daarom besloten te focussen op een geurspel binnen de mogelijkheden van de nieuwe media.

De technische kennis van Cartamundi over de mogelijke toepassingen op de iPad en de kennis van de kunstenaar over geur resulteerden in een uitzonderlijk gameconcept, waarbij de geur-app

“De samenwerking met Peter leerde ons terug de magie in ons werk te herkennen.

Waar wij vooral steeds focussen op het verfijnen van technieken en materialiteit, leerde dit proces ons dat het spel meer is dan de techniek die het mogelijk maakt. Deze ervaring is voor ons onbetaalbaar”, aldus Cartamundi.

Koffie in een monumentaal daglicht Miko Koffie & Kim De Ruyscher

Om de geur van koffie was het ook beeldhouwer en kunstenaar Kim De

Olfacio via 'scratch & sniff'-kaarten verschillende geuren kan ruiken, en hieruit unieke beelden kan creëren op basis van een eindeloze variatie van geurmixen.

Als uitgangspunt voor deze visuele creatie ontwikkelde Peter De Cupere een concept rond genetisch gegenereerde bloemen dat hij in 10 verschillende tekeningen vertaalde. De 10 onbestaande bloesoorten konden via de geur-app olfactief met elkaar gemixed worden, en iedere mix leverde een eigen nieuwe bloemsoort op. De verfijnde techniek maakte het mogelijk eindeloos veel combinaties te creëren, wat het spel eindeloos spannend maakte.

Ruyscher te doen. De Ruyscher houdt zich in zijn werk bezig met alledaagse beelden en objecten, en zet deze (veelal op specifieke locaties) in onverwachte materialen om. Hierdoor ontstaat een eigenaardige dissonantie tussen dat wat je ziet en wat je verwacht vanuit je associatie met datzelfde beeld. Zijn idee om op deze manier ook eens met koffie te werken sloot nauw aan bij de voorstellingen van het bedrijf Miko Koffie, die op zoek waren naar een nieuwe, verrassende blik op dit alledaagse product.

Omdat Kim vertrekt vanuit de genius loci van de plek waar het werk ontstaat, begon het project bij Miko

Koffie met een intensieve zoektocht naar een locatie die als inspiratie én tentoonstellingsplek kon dienen. Het was immers een belangrijk gegeven voor zowel het bedrijf als de kunstenaar dat het werk toegankelijk zou zijn voor een ruimer publiek. Na een lange zoektocht viel het oog op een oude loods langs het spoor, vlak achter het station van Turnhout.

Geïnspireerd door de patina van deze voormalige werkplaats en het product 'koffie', dat De Ruysscher als materiaal al langer fascineert, groeide het idee voor monumentale sculpturen in de vorm van moeren en bouten. De sterk vergrote objecten ontstonden in het atelier in Den Haag, maar werden in situ afgewerkt door de objecten te bekleden met een restproduct uit de koffieproductie dat de sculpturen een roestig uiterlijk gaf en de hele ruimte intensief naar koffie deed ruiken. Deze vertrouwde, huiselijke geur zorgde in combinatie met de locatie en de sculpturen voor een sterk vervreemdend effect.

"Bij Miko besloten wij recent om sterk in te zetten op innoverend ondernemen. Innovatie begint met creativiteit. Kunst, creativiteit en innovatie liggen immers dicht bij elkaar", aldus Miko.

De tentoonstelling in de loods was helaas van tijdelijke aard. Een aangepaste versie van het werk zal in de inkomhal van het bedrijf komen te staan, waardoor de creatieve geest van Kim De Ruysscher ook op lange termijn in de ruimtes van Miko zal resoneren en geuren.

Het lumineuze schilderij Master Meubel & Victor Ramirez

Anders dan voor Miko Koffie is het samenwerken met een kunstenaar

voor Master Meubel geen onbekend terrein. De artistieke velden van design en kunst kruisen elkaar immers regelmatig, en soms zijn de grenzen tussen de twee zelfs moeilijk te trekken. Toch was het voor het eerst dat Master Meubel zou werken aan een project voor het eigen bedrijf. Het uitgangspunt was de wens voor een permanent werk dat de buitenruimte van het bedrijf als een bakken zou kunnen sieren.

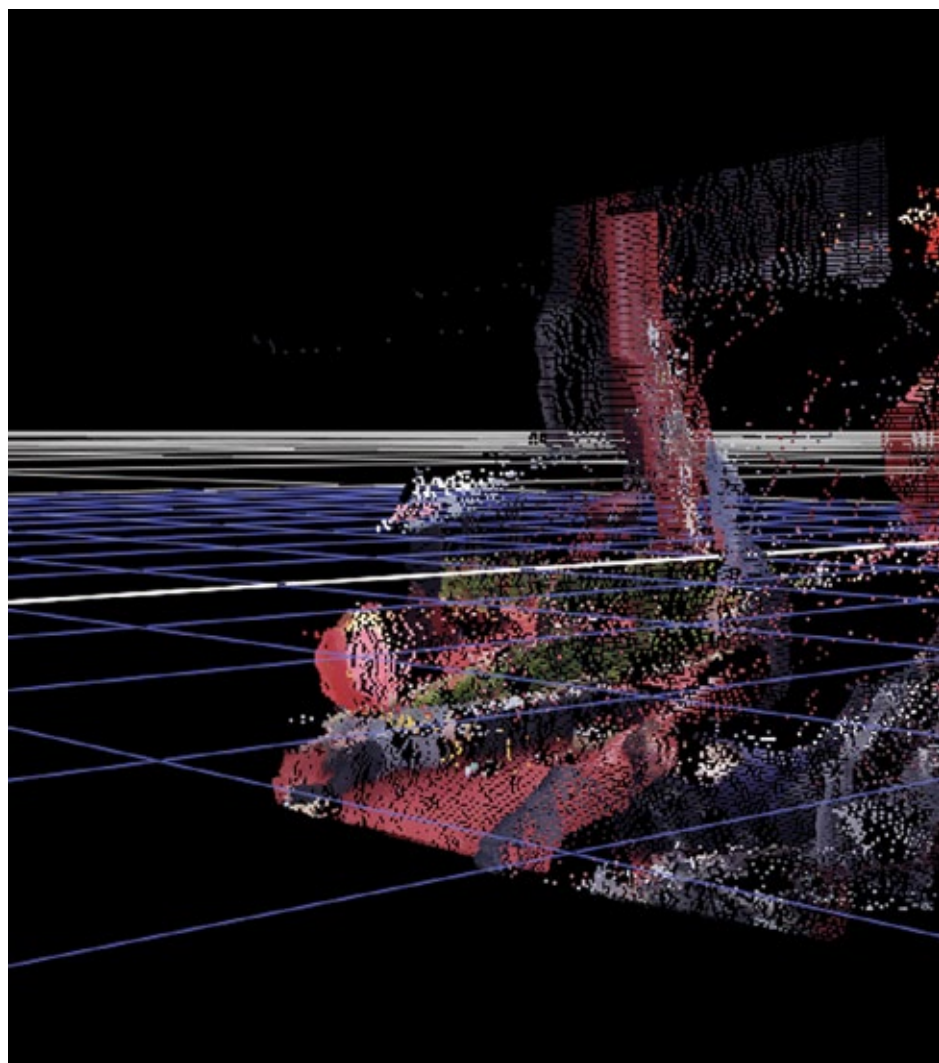
Er werd gekozen voor de Spaanse kunstenaar Victor Ramirez, met wie al eerder projecten werden gerealiseerd. De keuze voor deze kunstenaar werd mede bepaald door het feit dat men op zoek was naar een tegengewicht voor de zeer conceptuele dagelijkse werking van Master Meubel. Er was dan ook veel behoefte aan een samenwerking met iemand die het kunstenaarsvak op bijna ambachtelijke wijze benadert.

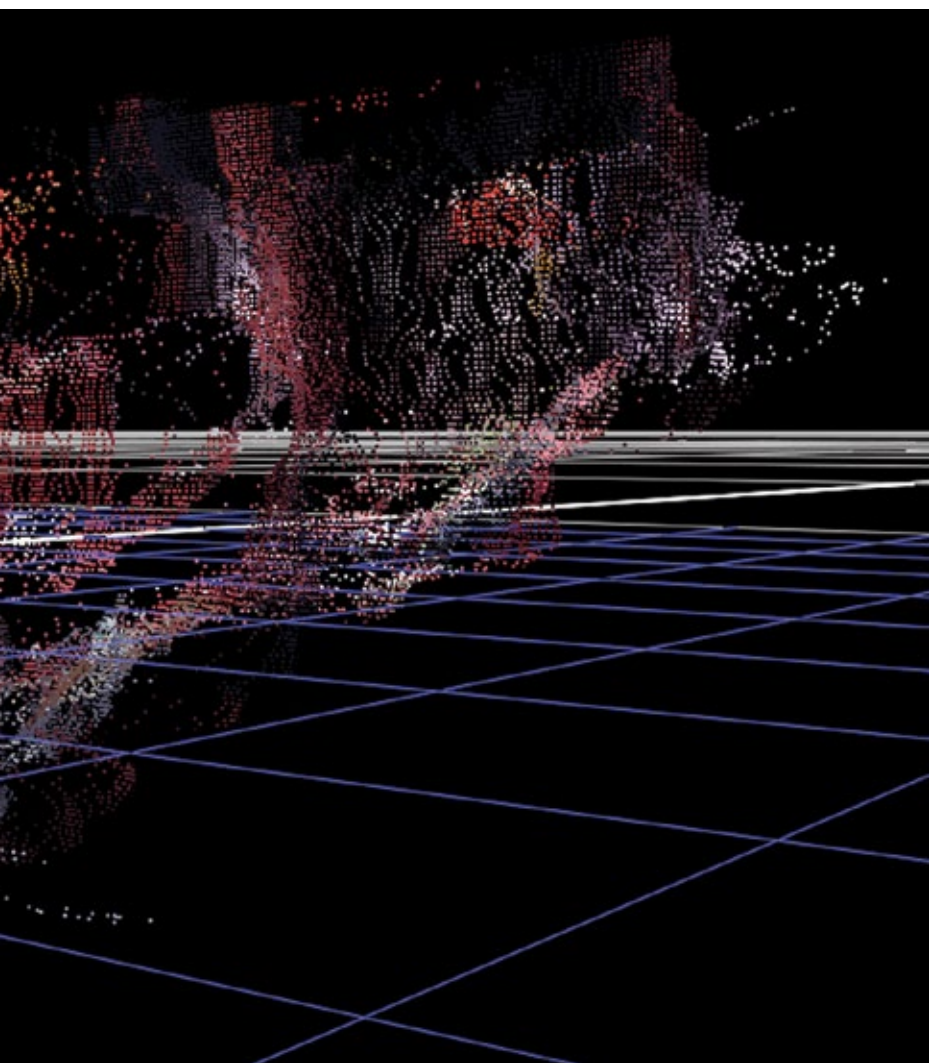
Master Meubel en Ramirez werkten aan een lichtsculptuur die bestaat uit door de kunstenaar beschilderde platen, wat technisch ingewikkelder is dan de terughoudende vorm van het object doet vermoeden. Dankzij de ervaring, het persoonlijk enthousiasme en de vele extra uren van de interieurarchitect die dit project vanuit Master Meubel begeleidde, lukte het om dit tijdsintensive proces in goede banen te leiden.

Via mail en skype, maar ook ter plaatse in Turnhout en in Ramirez' atelier in Barcelona ontwikkelde zich tussen de architect van Master Meubel en de kunstenaar een proces waarin het experimenteren met materiaal, vorm en plasticiteit werd ingezet om de krachtige schilderkunst van Ramirez om te zetten in een object dat weer en wind zou kunnen doorstaan.

De intensieve zoektocht, die de kunstenaar in een dagboek nauwkeurig bijhield, resulteerde uiteindelijk in een op één punt balancerende

OLFACIO DULCIAFRUCTUSSUM

en van binnenuit belichte kubus, die het subtiele handschrift van de kunstenaar draagt en een permanente plek op het terrein van Master Meubel kreeg.

Licht dat dingen doet verdwijnen Philips Lighting & Nico Dockx

Conceptueel kunstenaar, schrijver en onderzoeker Nico Dockx legt in zijn werk een fundamentele nieuwsgierigheid aan de dag voor vraagstukken die de relatie tussen waarneming en geheugen op scherp stellen. Naar aanleiding van een vroegere samen-

in een onderzoek naar manieren om objecten of subjecten met behulp van licht te laten verdwijnen.

De ingenieurs van Philips werden geconfronteerd met een omgekeerde denkoefening in fysica en optica: waar het bedrijf haar energie, kennis en technologie richt op het zo perfect mogelijk zichtbaar maken van dingen, wilde de kunstenaar het object juist laten verdwijnen.

Het was zowel voor de kunstenaar als voor Philips bijzonder interessant om in elkaars wereld en denkproces te stappen. "Voor Nico is het denken een product op zich. Waar wij vanuit onze technische en sterk op productie gerichte invalshoek op grenzen stoten, denkt hij verder. Dat is heel stimulerend.", aldus Philips.

werking met kunstenaar Ann Veronica Janssens, Krist Torfs en Jan Mast was Dockx op zoek naar een mogelijkheid om licht tastbaar te maken en letterlijk te materialiseren. Hij kon zich dus geen betere partner wensen dan de wereldspeler op het gebied van lichtinnovatie: Philips Lighting.

Tussen het bedrijf en de kunstenaar ontwikkelde zich een innovatief proces, waarin de kunstenaar met productiearbeiders en ingenieurs op zoek ging naar iets dat onmogelijk bleek. Licht kan zonder hulpmiddelen niet tastbaar gemaakt worden. Deze onmogelijkheid opende echter onmiddellijk de weg naar nieuwe pistes. De vraag werd omgebogen

"Het zou boeiend zijn om na te denken over een soort artist-in-residenceproject op de site van Philips," suggereert Nico Dockx. "Een denktank die plaats biedt voor een dialoog tussen kunstenaars en ingenieurs en waar lichtexperimenten doorgevoerd kunnen worden, die soms maar niet per se een weg naar de productie vinden. Soms is het voldoende, om een idee, als een ongerealiseerd project, in de verbeelding te laten bestaan."

Voor Philips is het project zeker de moeite van het herhalen waard, niet in de laatste plaats vanwege het groepsproces dat ontstond. De open call voor dit project leidde tot een

ad hoc samengestelde groep uit verschillende afdelingen, waar iedereen inmiddels weer naar toe terugkeerde. Philips ziet voor de toekomst een groot potentieel en meerwaarde in de gemeenschappelijke ervaring die projecten tussen het bedrijf en kunstenaars genereren.

Ondergedompeld In Bits En Bytes Van Roey ICT Group & Eric Joris

Het project dat zich ontwikkelde tussen Eric Joris en Van Roey ITC Group, was ook door hoogstaande virtuele innovatie omgeven: een interactieve installatie waar de bezoeker een virtuele, driedimensionale omgeving binnentreedt en hier met behulp van sensoren in kan tekenen, dat wil zeggen actief elementen aan kan toevoegen. De beelden die hieruit ontstaan zijn in real time op een levensgroot scherm te volgen.

Eric Joris, bezielende kracht van het experimentele theatergezelschap Crew, was al eerder partner in een project van Arteconomy. De samenwerking met een innovatief reclamebureau resulteerde toen in een zeer boeiend project dat hem als kunstenaar ver buiten zijn eigen werkterrein bracht. Helaas echter ook te ver om het project over een langere periode prioriteit te kunnen geven. Voor deze nieuwe editie was het voor de kunstenaar dan ook belangrijk iets te ontwikkelen, dat dicht bij zijn eigen vragen lag en tot een effectief resultaat zou voeren.

Werken aan een concreet project was ook het doel van Van Roey, die in de samenwerking met Joris verbindingen zag naar bedrijfsobjectieven voor de toekomst. Echter bleek het zoeken naar de 'common

ground' tussen de twee verschillende denkwerelden, ondanks het grote enthousiasme en engagement van beide kanten, niet evident. Waar het bedrijf eerder zocht naar een commerciële toepassing of technologie om in te investeren, ging het de kunstenaar om een persoonlijke zoektocht naar iets nieuws dat hemzelf en zijn team voor nieuwe uitdagingen zou stellen.

De kunstenaar overtuigde de bedrijfsleider en het team met een kleinschalige demonstratie en een prototype van een techniek die hij graag samen met van Roey verder zou willen uitdiepen en die aansloot op de wereld van beide partners: het werken met driedimensionale (video)beelden, waar je niet alleen kan instappen, maar van binnenuit actief in kan werken...

Een het project gedefinieerd was, leken de rollen zich als vanzelf te verdelen: daar waar Eric Joris en zijn team vooral aandacht hadden voor een resultaat dat vormelijk sterk genoeg was om getoond te worden, legde het bedrijf zich toe op de effectieve presentatiezijde van het project.

Bij Van Roey kijken ze nu al met zeer veel plezier terug op dit proces. Ze zijn ervan overtuigd dat het belangrijk is om kunstprojecten kans te geven. Niet in de laatste plaats omdat zij er zelf veel van kunnen leren: kunstenaars kunnen immers een totaal andere blik werpen op dingen die voor het bedrijf misschien voor de hand lijken te liggen.

Het project heeft het perspectief van het bedrijf en de medewerkers duidelijk verbreed en stootte op een positieve feedback. Werknemers toonden interesse voor het werk van Crew en begonnen zich te verdiepen in de state-of-the-art van de technologie die de kunstenaar hanteert.

Ook dit project heeft in de geest van het bedrijf de vensters naar de toekomst opengezet.

Nieuwe Renaissance

“Iedereen is het er over eens: we zijn innovierend of we zijn niet meer. Bij Flanders DC vinden we echter dat we innovatie wel een stap verder moeten brengen. Het volstaat niet om enkel in te zetten op onderzoek en ontwikkeling, want de wetenschap alleen zal het verschil voor onze regio niet uitmaken.

Als we écht verschil willen maken kunnen we veel leren van de Renaissance. Wetenschap, kunst en ondernemerschap werden toen verenigd in één persoon en het denken in deze brede samenhang leidde tot nieuwe inzichten en vindingen. De wereld werd een betere plaats. Vandaag is die wereld wel

zoveel groter. Eén persoon kan die heilige drievuldigheid moeilijk nog verenigen.

Vandaar dat het doel van Arteconomy om bedrijven en kunstenaars bij mekaar te brengen zo belangrijk is. Het verenigen van denkwijzen leidt tot nieuwe manieren van denken, nieuwe inzichten, nieuwe producten en diensten, nieuwe kunstuitingen, een nieuwe Renaissance.

De *matchmaking* tussen kunstenaar, bedrijven wetenschapper is cruciaal voor onze economie. De expertise van Arteconomy is daarbij onontbeerlijk!”

Bedrijfspartners

Sinds begin 19e eeuw is Turnhout belangrijk geweest in de productie van speelkaarten. Cartamundi heeft deze traditionele activiteit weten om te zetten in nieuwe hedendaagse producten en innovatieve printsystemen van wereldformaat, en heeft vestigingen in Europa, Azië, Noord- en Zuid Amerika. Het bedrijf heeft eigen licentiekaarten zoals Disney®, James Bond® en Harry Potter® maar is ook bekend voor zijn casinokaarten en kaarten voor spellen zoals Uno® en Monopoly®.

www.cartamundi.com

Master Meubel is in België en het buitenland een begrip op het vlak van hedendaagse interieurvormgeving en design. Het bedrijf verkoopt niet alleen designmeubelen, maar beschikt ook over een team van interieurarchitecten die klanten begeleiden in de inrichting van hun interieur. De zaak is gevestigd in een modern industrieel gebouw en bevat een toonzaal met meer dan 100 meubelcollecties, gaande van de designklassiekers van de 20e eeuw tot de avant-garde van vandaag. Het bedrijf stelt ook permanent werk tentoon van hedendaagse kunstenaars.

www.mastermeubel.be

Miko Koffie is een toonaangevend bedrijf in de productie van koffie en systemen voor koffievoorziening. Het productieproces van de koffie bestaat uit kwaliteitsonderzoek in het labo, het automatisch branden van de koffiebonen, het malen en verpakken. Het bedrijf is ook een voorbeeld van hoe profit en duurzaamheid kunnen samengaan. Sinds enkele jaren koopt het bedrijf

enkel nog koffiebonen via fairtrade en investeert het in de aankoop van regenwoud. Naast koffie heeft Miko ook een kunststofafdeling voor de productie van verpakkingen voor de voedingsindustrie.

www.miko.be

Philips Lighting Turnhout is wereldwijd koploper op het vlak van verlichtingstechnologie. Met 1700 personeelsleden is Turnhout het kenniscentrum voor de ontwikkeling en productie van hogedruk- en gasontladinglampen. Daarnaast heeft Philips een netwerk van 's werelds grootste onderzoekscentra in binnen- en buitenland. Door zich te baseren op inzicht in de wereld om ons heen en om de levenskwaliteit van mensen te verbeteren, ontwikkelt het bedrijf nieuwe technologieën en innovaties.

www.philips.be

Van Roey is een dynamische ICT-onderneming die focust op de toekomst van communicatie, informatie en veiligheid. Het bedrijf bestaat uit een team van bijna 100 jonge mensen en heeft vestigingen in Turnhout, Geel en Antwerpen. Tot de klanten behoren voornamelijk KMO's, waarvoor Van Roey op maat software uitwerkt. Het bedrijf heeft een uitstekende reputatie en een sterke knowhow op het gebied van touchscreens en websites.

www.vanroey.be

Kunstenaars

Peter De Cupere (Leuven, 1970) werkt sinds jaren rond geuren, aan de hand waarvan hij 'multizintuiglijke' installaties creëert. Gefascineerd door de natuur en de organiek van geuren identificeert Peter De Cupere zijn installaties met een corresponderende geur. Zijn werk gaat over processen, veranderingen in de tijd en de ruimtelijke kracht van geuren die zich, sterker nog dan beelden, vastzetten in ons geheugen.

www.peterdecupere.net/
www.olfacio.be

hij zich in het beeldhouwen in marmer. De Ruyscher creëert beeldhouwen die er zeer realistisch uit zien terwijl ze in werkelijkheid zowel van techniek als materiaalkeuze sterk afwijken van hun origine.

www.kimderuyscher.com

Eric Joris en CREW staan al meer dan vijftien jaar garant voor baanbrekende performances op de grens van theater, film en nieuwe media. Het werk van Eric Joris komt steeds voort uit eenzelfde utopie: de zoek-

Victor Ramirez (Chili, 1950) studeerde schilderkunst en grafische kunsten. In 1975 verliet hij Chili om zich in Barcelona te vestigen. Victor Ramirez maakt monumentale schilderijen en installaties – grote gebaren die uiting geven aan zijn ontheemdheid, het oversteken van grenzen, nieuwe ontmoetingen. Heftige kleuren staan tegenover zachte tonen. Lijn, licht, kleur en vorm: hij weet ze uitbundig, maar zorgvuldig te orkestreren.

In het oeuvre van Kim De Ruyscher (Wilrijk, 1973) nemen techniek en metier een belangrijke plaats in. Na zijn opleiding schilderkunst aan de St Lucas Hogeschool in Gent specialiseerde

tocht naar een medium dat onze ervaring ontleedt en tegelijkertijd opentrekt. Door het bespelen van de basiswetten van onze perceptie worden beelden en omgevingen gecreëerd waarin we als het ware kunnen opgaan.

www.crewonline.org

Nico Dockx (Ekeren, 1974) vertrekt vanuit een grote belangstelling voor archieven en structurele processen zoals data, herinneringen, informatie, distributie en management. Zijn onderzoek, vaak in samenwerking met andere kunstenaars, neemt de vorm aan van installaties, publicaties, teksten en video's, die vaak verschillende interpretaties openlaten.

Deze publicatie werd door Arteconomy vzw ter gelegenheid van het project 'Creatie tussen Kunst en Economie' / Turnhout Cultuurstad Vlaanderen 2012, in een oplage van 3'000 exemplaren uitgegeven.

www.arteconomy.be

Wij danken de stad Turnhout, Turnhout 2012, Minister Lieten, SPK vzw, Flanders DC, de kunstenaars en de partnerbedrijven voor hun grote engagement en enthousiasme.

Met dank aan Stroom Den Haag voor steun project Kim De Ruyscher.

—

Tekst en redactie:
Katrien Reist-van Gelder

Vormgeving:
B & R Grafikdesign, Bern
www.b-und-r.info

© Alle rechten voorbehouden,
inclusief het recht van reproductie.

